

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 502 af 10. December 1947 om midlertidig Omsætningsafgift af Pelsvarer og Pelskind.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4063).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 101 Stemmer mod 13.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Fru Alvilda Larsen, for at hun kan fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alvilda Larsen): Paa mit Partis Vegne skal jeg fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje, saaledes som denne senere er ændret.*

Baggrunden for Fremsættelsen af dette Lovforslag er den Situation, der er opstaaet ved, at den højtærede Minister for Byggeri og Boligvæsen den 14. April i Aar har ophævet Indenrigsministeriets Huslejeudvalg af 1946. Dette Udvalg fik af den daværende Indenrigsminister til Opgave at drøfte og foreslaa en almindelig Revision af Lejelovgivningen, efter at denne nu har virket i 10 Aar.

Udvalget kom imidlertid aldrig i Gang med sin egentlige Opgave. I 1946 tog man Initiativet til Loven af 30. December 1946, hvorefter Købere af Ejendomme ikke er i Stand til at opsigte en Lejer for selv at benytte Lejligheden, før de har haft Skøde paa Ejendommen i 2 Aar. I Foraaret 1947 koncentrerede Udvalget sig om Revision af Boliganvisningsloven og naaede ikke at beskæftige sig i større Udstrækning med Lejeloven. I Eftersommeren 1947 drøftede Udvalget Anvendelse af Varmemaalere i Fyringssæsonen 1947—48 og stillede Forslag til Indenrigsministeren herom, uden at dette Forslag paa nærværende Tidspunkt er naaet længere end til et Folketingsudvalg, der nu snart paa fjerde Maaned ikke har foretaget sig noget videre i denne Sag.

Under Valgkampen i Efteraaret 1947 var Udvalgets Arbejde indstillet, men efter Oprettelsen af Ministeriet for Byggeri og Boligvæsen var det vel berettiget at nære Forventninger om, at Udvalget kunde gaa i Gang med sit stærkt paakrævede Arbejde. Disse Forventninger blev for saa vidt honoreret, som Udvalget den 13. Januar i Aar modtog Ministerens Anmodning om at fremkomme med Forslag til Lovbestemmelser, for det første gaaende ud paa Ophævelse eller Ændring af Lejelovens § 34, Stk. 2, hvorefter Aagerbestemmelserne ikke finder Anvendelse paa Nybyggeriet i dets første Tiaar, for det andet Flytning af Lejelovens 1939-Grænse, saa alle Lejligheder eller en Del af dem, der er opført efter 1939, kommer ind under Beskyttelse mod Opsigelse eller Lejeforhøjelse, for det tredje Ændring af Bestemmelserne om Fremleje og for det fjerde Betimeligheden af en Udligning eller Udjævning af de forskellige Huslejeniveauer, idet det dog blev meddelt Udvalget, at det sidste Spørgsmaals Løsning ikke hastede i Modsætning til de tre først nævnte.

Til Trods for dette Paalæg er de tre presserede Spørgsmaal alligevel ikke blevet underkastet nogen Realitetsbehandling i Udvalget, som væsentligt har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Huslejen, idet man fra en vis Side inden for Udvalget ansaa en Løsning af dette Spørgsmaal som en nødvendig Betingelse for at gaa i Gang med de øvrige Spørgsmaal. Imidlertid kunde der ikke opnaas Enighed om Huslejen, hverken under Forhandlingerne i Underudvalget mellem Grundejer- og Lejerrepræsentanter eller senere, da de forskellige Partiers Repræsentanter deltog i Drøftelsen. Grundejernes stejle Holdning har været Skyld i, at disse Forhandlinger strandede. Fra deres Side erklærede man, at man ikke vilde modtage Almisser eller fremlægge Dokumentation for Berettigelsen af det fremsatte Krav om 15 pCt. Lejeforhøjelse; selv ikke da der fra en Del af de politiske Partiers Repræsentanters Side blev fremsat Tilbud om Lejeforhøjelse paa 6—9 pCt., kunde Grundejerne stilles tilfreds. Jeg skal ikke undlade at nævne, at dette Tilbud er bortfaldet, efter at Sagen som offentlig meddelt har været drøftet i den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe.

Da Grundejerne ikke mere kunde regne med Huslejeudvalget som et tjenligt Instrument for deres Bestræbelser, stillede de Forslag om Ophævelse af Udvalget, og af mig uforstaaelige Grunde har den højtærede Minister for Byggeri og Boligvæsen fulgt Grundejerne i dette Ønske. Den egent-